Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

annettu 12 päivänä joulukuuta 2011,

Euroopan unionin liittymisestä matkustajien ja matkatavaroiden kuljettamisesta meritse vuonna 1974 tehdyn Ateenan yleissopimuksen vuoden 2002 pöytäkirjaan, lukuun ottamatta sen 10 ja 11 artiklaa

(2012/22/EU)

(EUVL L 8, 12.1.2012, s. 1)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Neuvoston asetus (EU) N:o 517/2013, annettu 13 päivänä toukokuuta 2013	L 158	1	10.6.2013

▼B

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

annettu 12 päivänä joulukuuta 2011,

Euroopan unionin liittymisestä matkustajien ja matkatavaroiden kuljettamisesta meritse vuonna 1974 tehdyn Ateenan yleissopimuksen vuoden 2002 pöytäkirjaan, lukuun ottamatta sen 10 ja 11 artiklaa

(2012/22/EU)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 100 artiklan 2 kohdan yhdessä sen 218 artiklan 6 kohdan a alakohdan ja 8 kohdan ensimmäisen alakohdan kanssa,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin hyväksynnän,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Matkustajien ja matkatavaroiden kuljettamisesta meritse vuonna 1974 tehdyn Ateenan yleissopimuksen vuoden 2002 pöytäkirja, jäljempänä ”Ateenan pöytäkirja”, merkitsee huomattavaa parannusta säännöstöön, joka koskee meriliikenteen harjoittajien vastuuta ja meriliikenteen matkustajien vahingonkorvauksia. Siinä määrätään erityisesti rahdinkuljettajan ankarasta vastuusta, mukaan lukien pakollinen vakuutus, johon liittyy oikeus nostaa kanne vakuutuksenantajia vastaan tietyin rajoituksin, ja tuomioistuimen toimivaltaa sekä tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevista säännöistä. Ateenan pöytäkirja on näin ollen rahdinkuljettajien vastuuta koskevan säännöstön parantamiseen tähtäävän unionin tavoitteen mukainen.

(2) Ateenan pöytäkirjalla muutetaan matkustajien ja matkatavaroiden kuljettamisesta meritse vuonna 1974 tehtyä Ateenan yleissopimusta, jäljempänä ”Ateenan yleissopimus”, ja sen 15 artiklassa määrätään, että Ateenan pöytäkirjan osapuolten välillä kyseisiä kahta asiakirjaa luetaan ja tulkitaan yhdessä yhtenä ainoana asiakirjana.

(3) Suurin osa Ateenan pöytäkirjan säännöistä on sisällytetty unionin lainsäädäntöön merten matkustajaliikenteen harjoittajan vastuusta onnettomuustapauksessa 23 päivänä huhtikuuta 2009 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 392/2009 ([1]). Näin ollen unioni käytti toimivaltaa kyseisessä asetuksessa säänneltyjen asioiden osalta. Jäsenvaltioilla on kuitenkin edelleen toimivalta useiden Ateenan pöytäkirjan määräysten osalta, kuten osallistumattomuuslausekkeen osalta, jonka mukaan ne voivat asettaa Ateenan pöytäkirjassa määrättyä korkeampia vastuurajoja. Jäsenvaltioiden toimivaltaan kuuluvat, Ateenan pöytäkirjaan sisältyvät asiat ovat sidoksissa unionin yksinomaiseen toimivaltaan kuuluviin asioihin. Näin ollen jäsenvaltioiden olisi toimivaltaansa kuuluvien, Ateenan pöytäkirjaan sisältyvien asioiden osalta toimittava koordinoidusti ja otettava huomioon vilpitöntä yhteistyötä koskeva velvoitteensa.

([1]) EUVL L 131, 28.5.2009, s. 24.

▼B

(4) Ateenan pöytäkirjan voivat ratifioida tai hyväksyä tai siihen voivat liittyä valtiot sekä alueelliset taloudellisen yhdentymisen järjestöt, jotka koostuvat itsenäisistä valtioista, jotka ovat siirtäneet toimivaltaa näille järjestöille tietyissä Ateenan pöytäkirjan soveltamisalaan kuuluvissa asioissa.

(5) Ateenan pöytäkirjan 17 artiklan 2 kohdan b alakohdan ja 19 artiklan mukaan alueelliset taloudellisen yhdentymisen järjestöt voivat tehdä Ateenan pöytäkirjan.

(6) Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) oikeudellinen komitea hyväksyi lokakuussa 2006 IMOn varauman ja ohjeet Ateenan yleissopimuksen täytäntöönpanosta, jäljempänä ”IMOn ohjeet”, joissa käsitellään tiettyjä Ateenan yleissopimuksen soveltamisalaan kuuluvia asioita, kuten erityisesti terrorismiin liittyvien vahinkojen korvaamista.

(7) Asetuksen (EY) N:o 392/2009 liitteissä on Ateenan yleissopimuksen konsolidoidun toisinnon asiaa koskevat määräykset sellaisina kuin ne ovat muutettuina Ateenan pöytäkirjalla ja IMOn ohjeilla.

(8) Ateenan pöytäkirjan 19 artiklan mukaan alueellisen taloudellisen yhdentymisen järjestön on allekirjoittaessaan, ratifioidessaan tai hyväksyessään Ateenan pöytäkirjan tai liittyessään siihen ilmoitettava toimivaltansa laajuus Ateenan pöytäkirjan soveltamisalaan kuuluvissa asioissa.

(9) Unionin olisi näin ollen liityttävä Ateenan pöytäkirjaan ja esitettävä IMOn ohjeisiin sisältyvä varauma. Varauman esittämistä ei olisi tulkittava siten, että se muuttaa nykyistä toimivallan jakoa unionin ja jäsenvaltioiden välillä valtion viranomaisten antamien todistusten ja suorittamien tarkastusten osalta.

(10) Tietyt Ateenan pöytäkirjan määräykset koskevat oikeudellista yhteistyötä siviilioikeuden alalla ja kuuluvat siksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen kolmannen osan V osaston soveltamisalaan. Näiden määräysten osalta hyväksytään erillinen päätös samanaikaisesti tämän päätöksen kanssa.

(11) Jäsenvaltioiden, jotka aikovat ratifioida Ateenan pöytäkirjan tai liittyä siihen, olisi mahdollisuuksien mukaan tehtävä se samanaikaisesti. Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi vaihdettava tietoja ratifiointi- tai liittymismenettelyjensä edistymisestä valmistellakseen mahdollisuuksien mukaan ratifioimis- tai liittymisasiakirjojensa samanaikaista tallettamista. Jäsenvaltioiden olisi ratifioidessaan Ateenan pöytäkirjan tai liittyessään siihen esitettävä IMOn ohjeisiin sisältyvä varauma,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Hyväksytään Euroopan unionin puolesta Euroopan unionin liittyminen matkustajien ja matkatavaroiden kuljettamisesta meritse vuonna 1974 tehdyn Ateenan yleissopimuksen vuoden 2002 pöytäkirjaan, jäljempänä ”Ateenan pöytäkirja”, unionin yksinomaiseen toimivaltaan kuuluvien asioiden osalta, lukuun ottamatta sen 10 ja 11 artiklaa.

▼B

Ateenan pöytäkirjan teksti on liitteessä, lukuun ottamatta sen 10 ja 11 artiklaa.

2 artikla

1. Neuvoston puheenjohtaja valtuutetaan nimeämään yksi tai useampi henkilö, jolla on oikeus tallettaa Ateenan pöytäkirjaa koskeva unionin liittymisasiakirja kyseisen pöytäkirjan 17 artiklan 2 kohdan c alakohdan ja 3 kohdan sekä 19 artiklan mukaisesti.

2. Liittymisasiakirjan tallettamisen yhteydessä unioni antaa seuraavan julistuksen toimivallasta:

”1. Matkustajien ja matkatavaroiden kuljettamisesta meritse vuonna 1974 tehdyn Ateenan yleissopimuksen vuoden 2002 Ateenan pöytäkirjan 19 artiklassa määrätään, että alueellisen taloudellisen yhdentymisen järjestöt, jotka koostuvat itsenäisistä valtioista, jotka ovat siirtäneet kyseisille järjestöille toimivaltaa tietyissä kyseisen pöytäkirjan soveltamisalaan kuuluvissa asioissa, voivat allekirjoittaa pöytäkirjan sillä ehdolla, että ne antavat mainitussa artiklassa tarkoitetun julistuksen. Unioni on päättänyt liittyä Ateenan pöytäkirjaan ja antaa sen mukaisesti tällaisen julistuksen.

▼M1

2. Euroopan unionin nykyiset jäsenet ovat Belgian kuningaskunta, Bulgarian tasavalta, Tšekin tasavalta, Tanskan kuningaskunta, Saksan liittotasavalta, Viron tasavalta, Irlanti, Helleenien tasavalta, Espanjan kuningaskunta, Ranskan tasavalta, Kroatian tasavalta, Italian tasavalta, Kyproksen tasavalta, Latvian tasavalta, Liettuan tasavalta, Luxemburgin suurherttuakunta, Unkarin tasavalta, Malta, Alankomaiden kuningaskunta, Itävallan tasavalta, Puolan tasavalta, Portugalin tasavalta, Romania, Slovenian tasavalta, Slovakian tasavalta, Suomen tasavalta, Ruotsin kuningaskunta ja Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta.

▼B

3. Tätä julistusta ei sovelleta Euroopan unionin jäsenvaltioiden alueisiin, joihin Euroopan unionin toiminnasta tehtyä sopimusta ei sovelleta, eikä se rajoita toimia tai kannanottoja, joita asianomaiset jäsenvaltiot mahdollisesti toteuttavat tai antavat pöytäkirjan nojalla kyseisten alueiden puolesta ja niiden etujen suojelemiseksi.

4. Euroopan unionin jäsenvaltiot ovat antaneet unionille yksinomaisen toimivallan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 100 artiklan perusteella hyväksyttyjen toimenpiteiden osalta. Mainitunlaisia toimenpiteitä on hyväksytty Ateenaan yleissopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna Ateenan pöytäkirjalla ja IMOn ohjeiden säännöksillä, 1 ja 1 a artiklan, 2 artiklan 2 kohdan, 3–16 artiklan ja 18, 20 ja 21 artiklan osalta merten matkustajaliikenteen harjoittajan vastuusta onnettomuustapauksessa 23 päivänä huhtikuuta 2009 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 392/2009.

▼B

5. Jäsenvaltioiden Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen nojalla Euroopan unionille siirtämän toimivallan käyttäminen kehittyy sen ominaisluonteen vuoksi jatkuvasti. Toimivaltaiset toimielimet voivat Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen puitteissa tehdä päätöksiä, jotka määrittävät Euroopan unionin toimivallan laajuuden. Euroopan unioni pidättää sen vuoksi oikeuden muuttaa tätä julistusta vastaavasti, tämän olematta kuitenkaan edellytyksenä Ateenan pöytäkirjan soveltamisalaan kuuluviin asioihin liittyvän unionin toimivallan käyttämiselle. Euroopan unioni antaa muutetun julistuksen tiedoksi Kansainvälisen merenkulkujärjestön pääsihteerille.”.

3. Tämän artiklan 1 kohdan nojalla nimetyn henkilön tai henkilöiden on esitettävä IMOn ohjeisiin sisältyvä varauma, kun Ateenan pöytäkirjaa koskeva unionin liittymisasiakirja talletetaan.

3 artikla

Unioni tallettaa Ateenan pöytäkirjaa koskevan liittymisasiakirjansa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2011.

4 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet tallettaakseen Ateenan pöytäkirjaa koskevat ratifiointi- tai liittymisasiakirjat kohtuullisen ajan kuluessa ja, mikäli mahdollista, viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2011.

2. Jäsenvaltioiden on esitettävä IMOn ohjeisiin sisältyvä varauma tallettaessaan Ateenan pöytäkirjaa koskevat ratifioimis- tai liittymisasiakirjansa.

▼B

LIITE

KÄÄNNÖS

MATKUSTAJIEN JA MATKATAVAROIDEN KULJETTAMISESTA MERITSE VUONNA 1974 TEHDYN ATEENAN YLEISSOPIMUKSEN VUODEN 2002 PÖYTÄKIRJA

TÄMÄN PÖYTÄKIRJAN SOPIMUSVALTIOT, jotka

OTTAVAT HUOMIOON, että matkustajien ja matkatavaroiden kuljettamisesta meritse 13 päivänä joulukuuta 1974 Ateenassa tehtyä Ateenan yleissopimusta olisi tarkistettava, jotta voidaan korottaa korvauksien tasoa, ottaa käyttöön ankara vastuu, vahvistaa yksinkertaistettu menettely enimmäismäärien tarkistamista varten ja taata pakollinen vakuutussuoja matkustajien hyväksi,

PALAUTTAVAT MIELEEN, että yleissopimuksen vuoden 1976 pöytäkirjalla otettiin käyttöön laskentayksikkönä erityisnosto-oikeus kultafrangin sijaan,

PANEVAT MERKILLE, että yleissopimuksen vuoden 1990 pöytäkirja, jolla korotetaan korvauksia ja yksinkertaistetaan enimmäismäärien tarkistamismenettelyä, ei ole tullut voimaan,

OVAT SOPINEET seuraavaa:

1 artikla

Tässä pöytäkirjassa:

1. ”Yleissopimuksella” tarkoitetaan matkustajien ja matkatavaroiden kuljettamisesta meritse vuonna 1974 tehdyn Ateenan yleissopimuksen tekstiä.

2. ”Järjestöllä” tarkoitetaan Kansainvälistä merenkulkujärjestöä.

3. ”Pääsihteerillä” tarkoitetaan järjestön pääsihteeriä.

2 artikla

Korvataan yleissopimuksen 1 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. a) ’rahdinkuljettajalla’ tarkoitetaan henkilöä, joka tekee kuljetussopimuksen tai jonka puolesta se tehdään, riippumatta siitä, suorittaako kuljetuksen tosiasiallisesti kyseinen henkilö vai alirahdinkuljettaja,

b) ’alirahdinkuljettajalla’ tarkoitetaan henkilöä (muuta kuin rahdinkuljettajaa), joka aluksen omistajan, rahdinantajan tai laivanisännän ominaisuudessa tosiasiallisesti suorittaa kuljetuksen kokonaan tai osittain; ja

c) ’rahdinkuljettajalla, joka tosiasiallisesti suorittaa kuljetuksen kokonaan tai osittain’ tarkoitetaan alirahdinkuljettajaa tai, jos rahdinkuljettaja tosiasiallisesti suorittaa kuljetuksen, rahdinkuljettajaa.”

3 artikla

1. Korvataan yleissopimuksen 1 artiklan 10 kohta seuraavasti:

”10. ’Järjestöllä’ tarkoitetaan Kansainvälistä merenkulkujärjestöä.”

▼B

2. Lisätään yleissopimuksen 1 artiklan 11 kohdaksi seuraava teksti:

”11. ’Pääsihteerillä’ tarkoitetaan järjestön pääsihteeriä.”

4 artikla

Korvataan yleissopimuksen 3 artikla seuraavasti:

”3 artikla

Rahdinkuljettajan vastuu

1. Rahdinkuljettajan vastuu merionnettomuuden aiheuttaman matkustajan kuolemantapauksen tai henkilövahingon aiheuttamasta menetyksestä on enintään 250 000 laskentayksikköä matkustajaa kohti kussakin erillisessä tapauksessa, jollei rahdinkuljettaja näytä toteen, että tapahtuma

a) on aiheutunut sotaan, vihollisuuteen, sisällissotaan tai kapinaan liittyneestä teosta tai poikkeuksellisesta, väistämättömästä ja ylivoimaisesta luonnonilmiöstä; tai

b) on kokonaan aiheutunut kolmannen osapuolen teosta tai laiminlyönnistä, jonka tarkoituksena on ollut tapahtuman aiheuttaminen.

Jos ja siltä osin kuin menetys ylittää edellä mainitun enimmäismäärän, rahdinkuljettaja vastaa menetyksestä enemmälti, jollei rahdinkuljettaja osoita, ettei menetyksen aiheuttanut tapahtuma johtunut rahdinkuljettajan tuottamuksesta tai laiminlyönnistä.

2. Jos matkustajan kuolemantapaus tai henkilövahinko ei johdu merionnettomuudesta, rahdinkuljettaja vastaa kyseisen kuolemantapauksen tai henkilövahingon seurauksena kärsitystä menetyksestä, jos menetyksen aiheuttanut tapahtuma johtui rahdinkuljettajan tuottamuksesta tai laiminlyönnistä. Tuottamusta tai laiminlyöntiä koskeva todistustaakka on kantajalla.

3. Rahdinkuljettaja vastaa käsimatkatavaran menetyksen tai vahingoittumisen seurauksena kärsitystä menetyksestä, jos menetyksen aiheuttanut tapahtuma johtui rahdinkuljettajan tuottamuksesta tai laiminlyönnistä. Jos menetyksen on aiheuttanut merionnettomuus, menetyksen oletetaan johtuneen liikenteenharjoittajan tuottamuksesta tai laiminlyönnistä.

4. Rahdinkuljettaja vastaa muun matkatavaran kuin käsimatkatavaran menetyksen tai vahingoittumisen seurauksena kärsitystä menetyksestä, jollei rahdinkuljettaja näytä toteen, että menetyksen aiheuttanut tapahtuma ei johtunut rahdinkuljettajan tuottamuksesta tai laiminlyönnistä.

5. Tässä artiklassa:

a) ’merionnettomuudella’ tarkoitetaan aluksen haaksirikkoa, kaatumista, yhteentörmäystä tai karilleajoa taikka räjähdystä, tulipaloa tai aluksessa olevaa vikaa;

b) ’rahdinkuljettajan tuottamus tai laiminlyönti’ käsittää rahdinkuljettajan palveluksessa olevien henkilöiden tuottamuksen tai laiminlyönnin työtehtävien puitteissa;

c) ’aluksessa olevalla vialla’ tarkoitetaan mitä tahansa toimintahäiriötä, epäkuntoisuutta tai sovellettavien turvallisuusmääräysten laiminlyöntiä missä tahansa aluksen tai sen laitteiden osassa, kun sitä käytetään matkustajien pelastautumiseen, evakuointiin, alukselle nousuun ja maihinmenoon; tai aluksen käyttövoimaan, ohjaamiseen, turvalliseen navigointiin, kiinnitykseen, ankkurointiin, kiinnitys- tai ankkuripaikkaan saapumiseen tai siitä lähtemiseen taikka vuodon jälkeiseen vaurioiden tarkistamiseen; tai hengenpelastusvarusteiden käyttöönottoon; ja

▼B

d) ’menetys’ ei käsitä rankaisuksi tuomittavia tai varoittavia vahingonkorvauksia.

6. Rahdinkuljettajan tämän artiklan mukainen vastuu rajoittuu ainoastaan menetykseen, joka johtuu kuljetuksen aikana sattuneesta tapahtumasta. Todistustaakka siitä, että menetyksen aiheuttanut tapahtuma sattui kuljetuksen aikana, sekä menetyksen laajuudesta on kantajalla.

7. Tämän yleissopimuksen määräykset eivät rajoita rahdinkuljettajan takautumisoikeutta kolmatta osapuolta kohtaan eivätkä vastaamista vedoten vahinkoa kärsineen myötävaikutukseen tämän yleissopimuksen 6 artiklan mukaisesti. Tämän artiklan määräykset eivät rajoita tämän yleissopimuksen 7 ja 8 artiklan mukaista rajoitusoikeutta.

8. Osapuolen tuottamusta tai laiminlyöntiä koskevat olettamat tai todistustaakan asettaminen osapuolelle eivät estä ottamasta huomioon todisteita kyseisen osapuolen eduksi.”

5 artikla

Lisätään yleissopimuksen 4 a artiklaksi seuraava teksti:

”4 a artikla

Pakollinen vakuutus

1. Kun matkustajia kuljetetaan sopimusvaltiossa rekisteröidyllä aluksella, jolla on lupa kuljettaa yli kaksitoista matkustajaa, ja tätä yleissopimusta sovelletaan, jokaisella rahdinkuljettajalla, joka tosiasiallisesti suorittaa kuljetuksen kokonaan tai osittain, on oltava vakuutus tai muu rahavakuus, kuten pankin tai vastaavan rahoituslaitoksen takaus, joka kattaa tähän yleissopimukseen perustuvan korvausvastuun matkustajien kuolemantapauksen ja henkilövahingon varalta. Pakollisen vakuutuksen tai muun rahavakuuden on oltava vähintään 250 000 laskentayksikköä matkustajaa kohti kussakin erillisessä tapauksessa.

2. Jokaiselle alukselle on myönnettävä todistus, jolla osoitetaan, että vakuutus tai muu rahavakuus on voimassa tämän yleissopimuksen määräysten mukaisesti, sen jälkeen, kun sopimusvaltion toimivaltainen viranomainen on todennut, että 1 kohdan vaatimuksia on noudatettu. Sopimusvaltiossa rekisteröidylle alukselle tällaisen todistuksen myöntää tai vahvistaa rekisteröintivaltion toimivaltainen viranomainen, ja alukselle, jota ei ole rekisteröity missään sopimusvaltiossa, todistuksen voi myöntää tai vahvistaa minkä tahansa sopimusvaltion toimivaltainen viranomainen. Todistuksen on oltava tämän yleissopimuksen liitteessä olevan mallin mukainen, ja siinä on oltava seuraavat tiedot:

a) aluksen nimi, numero- tai kirjaintunnus ja rekisteröintisatama;

b) rahdinkuljettajan, joka tosiasiallisesti suorittaa kuljetuksen kokonaan tai osittain, nimi ja päätoimipaikka;

c) aluksen IMO-tunnistenumero;

d) vakuuden tyyppi ja kesto;

▼B

e) vakuutuksenantajan tai muun rahavakuuden antajan nimi ja päätoimipaikka sekä tarvittaessa se toimipaikka, jossa vakuutus tai muu rahavakuus on annettu; ja

f) todistuksen voimassaoloaika, joka ei saa ylittää vakuutuksen tai muun rahavakuuden voimassaoloaikaa.

3. a) Sopimusvaltio voi valtuuttaa tunnustamansa laitoksen tai elimen myöntämään todistuksen. Kyseisen laitoksen tai elimen on ilmoitettava tälle sopimusvaltiolle todistusten antamisesta. Sopimusvaltio takaa kaikissa tapauksissa täysin näin myönnetyn todistuksen täydellisyyden ja oikeellisuuden ja sitoutuu varmistamaan tämän velvoitteen täyttämisen edellyttämät järjestelyt.

b) Sopimusvaltion on ilmoitettava pääsihteerille

i) tunnustamalleen laitokselle tai elimelle siirrettyyn toimivaltaan liittyvistä erityisistä velvoitteista ja ehdoista;

ii) tällaisen toimivallan peruuttamisesta; ja

iii) päivä, jona toimivallan siirtäminen tai peruuttaminen tulee voimaan.

Toimivallan siirtäminen tulee voimaan aikaisintaan kolme kuukautta sen jälkeen, kun asiaa koskeva ilmoitus on annettu pääsihteerille.

c) Laitos tai elin, joka on tämän kohdan mukaisesti valtuutettu myöntämään todistuksia, on vähintään valtuutettava peruuttamaan todistukset, kun niiden myöntämisehdot eivät enää täyty. Laitoksen tai elimen on kaikissa tapauksissa ilmoitettava todistuksen peruuttamisesta valtiolle, jonka puolesta todistus on myönnetty.

4. Todistus on kirjoitettava sen myöntävän valtion virallisella kielellä tai virallisilla kielillä. Jos käytettävä kieli ei ole englanti, ranska tai espanja, tekstiin on liitettävä käännös jollekin näistä kielistä, ja valtion niin päättäessä valtion virallinen kieli voidaan jättää pois.

5. Todistusta on säilytettävä aluksella, ja sen jäljennös on talletettava aluksen rekisteröineen viranomaisen huostaan tai, jos alusta ei ole rekisteröity sopimusvaltiossa, sen valtion viranomaisen huostaan, joka myöntää tai vahvistaa todistuksen.

▼B

6. Vakuutus tai muu rahavakuus ei täytä tämän artiklan vaatimuksia, jos sen voimassaolo voi muista syistä kuin todistuksessa määritetyn vakuutuksen tai vakuuden voimassaoloajan päättymisen vuoksi päättyä ennen kuin kolme kuukautta on kulunut siitä päivästä, jona sen päättymisestä ilmoitetaan 5 kohdassa tarkoitetuille viranomaisille, ellei todistusta ole toimitettu kyseisille viranomaisille tai ellei uutta todistusta ole myönnetty kyseisen ajanjakson kuluessa. Edellä olevia määräyksiä sovelletaan myös sellaiseen vakuutuksen tai muun rahavakuuden muutokseen, jonka seurauksena tämän artiklan vaatimukset eivät enää täyty.

7. Aluksen rekisterivaltio päättää todistuksen myöntämisehdoista ja voimassaolosta tämän artiklan määräysten mukaisesti.

8. Tämän yleissopimuksen määräysten ei katsota estävän sopimusvaltiota käyttämästä muilta valtioilta tai järjestöltä tai muilta kansainvälisiltä järjestöiltä tämän yleissopimuksen soveltamista varten saatuja tietoja, jotka koskevat vakuutuksen tai muun rahavakuuden antajien taloudellista asemaa. Tällaisessa tapauksessa sopimusvaltio, joka käyttää kyseisiä tietoja, ei vapaudu vastuusta, joka sillä on todistuksen myöntävänä valtiona.

9. Sopimusvaltiot hyväksyvät toisen sopimusvaltion viranomaisten myöntämät tai vahvistamat todistukset tätä yleissopimusta sovellettaessa ja katsovat ne yhtä päteviksi kuin niiden itsensä myöntämät tai vahvistamat todistukset, vaikka ne olisi myönnetty tai vahvistettu aluksille, joita ei ole rekisteröity sopimusvaltiossa. Sopimusvaltio voi milloin tahansa pyytää neuvotteluja todistuksen myöntävän tai varmentavan valtion kanssa, jos se uskoo, että vakuutustodistuksessa mainittu vakuutuksenantaja tai takaaja ei pysty taloudellisesti täyttämään tämän yleissopimuksen velvoitteita.

10. Korvausvaatimukset, jotka vakuutus tai muu rahavakuus kattaa tämän artiklan mukaisesti, voidaan esittää suoraan vakuutuksenantajalle tai muulle henkilölle, joka on antanut rahavakuuden. Tällöin vakuutuksenantajan tai muun rahavakuuden antaneen henkilön vastuu rajoittuu 1 kohdassa vahvistettuun määrään, vaikka rahdinkuljettajalla tai alirahdinkuljettajalla ei olisi oikeutta vastuun rajoittamiseen. Vastaaja voi myös vedota niihin seikkoihin, joihin 1 kohdassa tarkoitettu rahdinkuljettaja olisi voinut vedota tämän yleissopimuksen mukaisesti, ei kuitenkaan konkurssiin tai toiminnan lopettamiseen. Lisäksi vastaaja voi vedota siihen, että vahinko on johtunut vakuutetun tahallisesta teosta, mutta vastaaja ei voi vedota muihin sellaisiin seikkoihin, joihin hän olisi voinut vedota vakuutetun häntä vastaan aloittamassa oikeudenkäynnissä. Vastaajalla on kaikissa tapauksissa oikeus vaatia rahdinkuljettajan ja alirahdinkuljettajan osallistumista oikeudenkäyntiin.

▼B

11. Kaikki 1 kohdan mukaisen vakuutuksen tai muun rahavakuuden takaamat summat ovat käytettävissä yksinomaan tähän yleissopimukseen perustuvien korvausvaatimusten täyttämiseen, ja kyseisistä summista suoritetut maksut vapauttavat tähän yleissopimukseen perustuvasta korvausvastuusta suoritettujen maksujen määrään.

12. Sopimusvaltio ei saa sallia sen lipun alla purjehtivan ja tämän artiklan soveltamisalaan kuuluvan aluksen liikennöintiä, ellei sille ole myönnetty 2 tai 15 kohdan mukaista todistusta.

13. Jollei tämän artiklan määräyksistä muuta johdu, kunkin sopimusvaltion on kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti varmistettava, että 1 kohdan vaatimusten mukainen vakuutus tai muu rahavakuus on voimassa sellaisilla aluksilla, joilla on lupa kuljettaa yli kaksitoista matkustajaa ja jotka saapuvat sen alueella olevaan satamaan tai lähtevät sieltä, riippumatta siitä, missä alukset on rekisteröity, ja siltä osin kuin tätä yleissopimusta sovelletaan.

14. Sen estämättä, mitä tämän artiklan 5 kohdassa määrätään, sopimusvaltio voi ilmoittaa pääsihteerille, että 13 kohtaa sovellettaessa aluksilta ei vaadita 2 kohdassa edellytetyn todistuksen säilyttämistä aluksella eikä sen esittämistä aluksen tullessa sen alueella sijaitsevaan satamaan tai lähtiessä sieltä, jos todistuksen myöntävä sopimusvaltio on ilmoittanut pääsihteerille pitävänsä yllä todistuksen olemassaolon osoittavaa sähköistä rekisteriä, johon kaikilla sopimusvaltioilla on pääsy ja jonka avulla sopimusvaltiot voivat täyttää 13 kohdan mukaiset velvoitteensa.

15. Tämän artiklan määräyksiä ei sovelleta sopimusvaltion omistamaan alukseen, jonka osalta ei ole voimassa vakuutusta tai muuta rahavakuutta, mutta aluksella on oltava todistus, jonka aluksen rekisterivaltion toimivaltainen viranomainen on myöntänyt ja jonka mukaan aluksen omistaa kyseinen valtio ja aluksen vastuu on katettu 1 kohdan mukaisesti määrättyyn rajaan saakka. Todistuksen on noudatettava mahdollisimman tarkasti 2 kohdassa määrättyä mallia.”

6 artikla

Korvataan yleissopimuksen 7 artikla seuraavasti:

”7 artikla

Vastuun rajoittaminen kuolemantapauksessa ja henkilövahingossa

1. Edellä olevan 3 artiklan mukainen rahdinkuljettajan vastuu matkustajan kuolemantapauksesta tai henkilövahingosta on enintään 400 000 laskentayksikköä matkustajaa kohti kussakin erillisessä tapauksessa. Jos sen tuomioistuimen, jossa asia on vireillä, lainsäädännön mukaan korvaukset suoritetaan määräaikaisina maksuina, kyseisten maksujen vastaava pääoma-arvo ei saa ylittää mainittua rajaa.

▼B

2. Sopimusvaltio voi säätää 1 kohdassa määrätystä vastuun rajasta kansallisilla erityissäännöksillä, kuitenkin niin, että vastuuta koskeva kansallinen yläraja, jos sellainen on, ei ole alempi kuin 1 kohdassa vahvistettu. Sopimusvaltion, joka käyttää tässä kohdassa määrättyä mahdollisuutta, on ilmoitettava asetetusta korvausvastuun rajasta tai siitä, ettei mitään rajaa ole asetettu, pääsihteerille.”

7 artikla

Korvataan yleissopimuksen 8 artikla seuraavasti:

”8 artikla

Matkatavaran ja ajoneuvon menetystä tai vahinkoa koskevan vastuun rajoittaminen

1. Rahdinkuljettajan vastuu käsimatkatavaran menetyksestä tai vahingoittumisesta on enintään 2 250 laskentayksikköä matkustajaa kohti kunkin yksittäisen kuljetuksen osalta.

2. Rahdinkuljettajan vastuu ajoneuvon menetyksestä tai vahingoittumisesta, mukaan lukien kaikki ajoneuvon sisällä tai päällä oleva matkatavara, on enintään 12 700 laskentayksikköä ajoneuvoa kohti kunkin yksittäisen kuljetuksen osalta.

3. Rahdinkuljettajan vastuu muun kuin 1 ja 2 kohdassa tarkoitetun matkatavaran menetyksestä tai vahingoittumisesta on enintään 3 375 laskentayksikköä matkustajaa kohti kunkin yksittäisen kuljetuksen osalta.

4. Rahdinkuljettaja ja matkustaja voivat sopia, että rahdinkuljettajan vastuuseen sovelletaan enintään 330 laskentayksikön omavastuuosuutta ajoneuvon vahingoittumisen osalta ja enintään 149 laskentayksikön omavastuuosuutta matkustajaa kohti muun matkatavaran menetyksen tai vahingoittumisen osalta, jolloin kyseinen summa vähennetään menetyksestä tai vahingosta.”

8 artikla

Korvataan yleissopimuksen 9 artikla seuraavasti:

”9 artikla

Laskentayksikkö ja muuntaminen

1. Tässä yleissopimuksessa tarkoitettu laskentayksikkö on Kansainvälisen valuuttarahaston määrittämä erityisnosto-oikeus. Määrät, jotka mainitaan 3 artiklan 1 kohdassa, 4 a artiklan 1 kohdassa, 7 artiklan 1 kohdassa ja 8 artiklassa, muunnetaan sen valtion kansalliseksi valuutaksi, jossa tuomioistuin, jossa asia on vireillä, sijaitsee, sen arvon mukaisesti, joka kyseisellä valuutalla on suhteessa erityisnosto-oikeuteen tuomion antamispäivänä tai osapuolten sopimana päivänä. Sellaisen sopimusvaltion osalta, joka on Kansainvälisen valuuttarahaston jäsen, kansallisen valuutan arvo suhteessa erityisnosto-oikeuteen lasketaan sillä menetelmällä, jota Kansainvälinen valuuttarahasto soveltaa kyseisenä päivänä maksutapahtumissaan ja -liikenteessään. Sellaisen sopimusvaltion osalta, joka ei ole Kansainvälisen valuuttarahaston jäsen, kansallisen valuutan arvo suhteessa erityisnosto-oikeuteen lasketaan kyseisen sopimusvaltion määrittelemällä tavalla.

▼B

2. Sopimusvaltio, joka ei ole Kansainvälisen valuuttarahaston jäsen ja jonka lainsäädäntö ei salli 1 kohdan määräysten soveltamista, voi kuitenkin ratifioidessaan tai hyväksyessään tämän yleissopimuksen tai siihen liittyessään taikka milloin tahansa sen jälkeen antaa selityksen, jonka mukaan 1 kohdassa tarkoitettu laskentayksikkö vastaa 15:tä kultafrangia. Tässä kohdassa tarkoitettu kultafrangi vastaa 65,5:tä milligrammaa kultaa, jonka hienous on yhdeksänsataa tuhannesosaa. Kultafrangi muunnetaan kansalliseksi valuutaksi asianomaisen sopimusvaltion lainsäädännön mukaisesti.

3. Edellä 1 kohdan viimeisessä virkkeessä tarkoitettu laskutoimitus sekä 2 kohdassa tarkoitettu muuntaminen suoritetaan siten, että 3 artiklan 1 kohdassa, 4 a artiklan 1 kohdassa, 7 artiklan 1 kohdassa ja 8 artiklassa mainittujen määrien reaaliarvo sopimusvaltion kansallisessa valuutassa ilmaistuna on mahdollisimman lähellä sitä arvoa, joka saataisiin 1 kohdan kolmea ensimmäistä virkettä sovellettaessa. Tallettaessaan tätä yleissopimusta koskevan ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjansa valtiot tiedottavat pääsihteerille, mitä laskentatapaa ne soveltavat 1 kohdan nojalla tai, vastaavasti, mikä on 2 kohdassa tarkoitetun muuntamisen tulos, sekä ilmoittavat laskentatavan tai muuntamisen tuloksen muutoksista.”

9 artikla

Korvataan yleissopimuksen 16 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Vanhentumisaikojen lykkäämiseen ja keskeyttämiseen sovelletaan sen tuomioistuimen lainsäädäntöä, jossa asia on vireillä, mutta tämän yleissopimuksen nojalla ei voi nostaa kannetta sen jälkeen, kun jompikumpi seuraavista määräajoista on umpeutunut:

a) viisi vuotta matkustajan maihin astumisesta tai ajankohdasta, jolloin maihin astumisen olisi pitänyt tapahtua, sen mukaan, kumpi on myöhäisempi; tai, jos b alakohdassa tarkoitettu määräaika on tätä aikaisempi,

b) kolme vuotta ajankohdasta, kun kantaja tiesi tai hänen olisi kohtuudella pitänyt tietää tapahtuman aiheuttamasta loukkaantumisesta, menetyksestä tai vahingosta.”

10 artikla

[ei esitetty]

11 artikla

[ei esitetty]

▼B

12 artikla

Korvataan yleissopimuksen 18 artikla seuraavasti:

”18 artikla

Sopimusehtojen pätemättömyys

Ennen matkustajan kuolemantapauksen tai henkilövahingon taikka matkustajan matkatavaran menetyksen tai vahingoittumisen aiheuttanutta tapahtumaa tehdyt sopimusehdot, joiden tarkoituksena on vapauttaa henkilö vastuusta, joka hänellä on tämän yleissopimuksen perusteella matkustajaa kohtaan, tai määrätä tässä yleissopimuksessa määrättyjä vastuurajoja alempi vastuuraja, lukuun ottamatta 8 artiklan 4 kohdassa määrättyä rajaa, sekä määräykset, joiden tarkoituksena on siirtää rahdinkuljettajalla tai alirahdinkuljettajalla oleva todistustaakka tai jotka rajoittavat 17 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja vaihtoehtoja, ovat pätemättömiä, mutta kyseisten määräysten pätemättömyys ei kuitenkaan tee koko kuljetussopimusta pätemättömäksi, vaan siihen sovelletaan edelleen tämän yleissopimuksen määräyksiä.”

13 artikla

Korvataan yleissopimuksen 20 artikla seuraavasti:

”20 artikla

Ydinvahingot

Tämän yleissopimuksen nojalla ei synny korvausvastuuta ydintapahtuman aiheuttamasta vahingosta:

a) jos ydinvoimalaitoksen ylläpitäjä vastaa kyseisestä vahingosta joko vahingonkorvausvastuusta ydinvoiman alalla 29 päivänä heinäkuuta 1960 tehdyn Pariisin yleissopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna siihen 28 päivänä tammikuuta 1964 liitetyllä lisäpöytäkirjalla, tai korvausvastuusta ydinvahinkojen alalla 21 päivänä toukokuuta 1963 tehdyn Wienin yleissopimuksen taikka niiden voimassa olevien muutosten tai pöytäkirjojen mukaisesti; tai

b) jos ydinvoimalaitoksen ylläpitäjä vastaa kyseisestä vahingosta tällaisen vahingon korvausta koskevan kansallisen lainsäädännön mukaisesti, edellyttäen, että kyseinen lainsäädäntö on henkilöille, jotka voivat kärsiä vahinkoa, kaikilta osin yhtä suosiollinen kuin joko Pariisin tai Wienin yleissopimus tai niiden voimassa olevat muutokset tai pöytäkirjat.”

14 artikla

Todistusmalli

1. Lisätään tämän pöytäkirjan liitteenä oleva todistusmalli yleissopimukseen liitteeksi.

▼B

2. Lisätään seuraava teksti yleissopimuksen 1 a artiklaksi:

”1 a artikla

Liite

Tämän yleissopimuksen liite on tämän yleissopimuksen erottamaton osa.”

15 artikla

Tulkinta ja soveltaminen

1. Tämän pöytäkirjan osapuolten välillä yleissopimusta ja tätä pöytäkirjaa luetaan ja tulkitaan yhdessä yhtenä ainoana asiakirjana.

2. Tällä pöytäkirjalla muutettua yleissopimusta sovelletaan ainoastaan sellaisiin korvausvaatimuksiin, jotka johtuvat vahinkotapahtumista, jotka ovat sattuneet sen jälkeen kun tämä pöytäkirja on tullut voimaan kunkin valtion osalta.

3. Yleissopimuksen 1–22 artikla, sellaisina kuin ne ovat muutettuina tällä pöytäkirjalla, yhdessä tämän pöytäkirjan 17–25 artiklan ja liitteen kanssa muodostavat sopimuksen, josta käytetään nimeä matkustajien ja matkatavaroiden kuljettamisesta meritse vuonna 2002 tehty Ateenan yleissopimus.

16 artikla

Lisätään seuraava teksti yleissopimuksen 22 a artiklaksi:

”22 a artikla

Yleissopimuksen loppumääräykset

Tämän yleissopimuksen loppumääräykset ovat matkustajien ja matkatavaroiden kuljettamisesta meritse vuonna 1974 tehdyn Ateenan yleissopimuksen vuoden 2002 pöytäkirjan artiklat 17–25. Tässä yleissopimuksessa olevat viittaukset sopimusvaltioihin katsotaan viittauksiksi kyseisen pöytäkirjan sopimusvaltioihin.”

LOPPUMÄÄRÄYKSET

17 artikla

Allekirjoittaminen, ratifiointi, hyväksyminen ja liittyminen

1. Tämä pöytäkirja on avoinna allekirjoittamista varten järjestön päämajassa 1 päivästä toukokuuta 2003 lähtien 30 päivään huhtikuuta 2004 saakka, ja se on sen jälkeen avoinna liittymistä varten.

2. Valtiot voivat ilmaista suostumuksensa tulla tämän pöytäkirjan sitomiksi:

a) allekirjoittamalla sen ilman ratifioimis- tai hyväksymisvaraumaa; tai

b) allekirjoittamalla sen ratifioimis- tai hyväksymisvaraumin, mitä seuraa ratifioiminen tai hyväksyminen; tai

c) liittymällä siihen.

3. Ratifioiminen, hyväksyminen tai liittyminen tapahtuu tallettamalla sitä koskeva asiakirja pääsihteerin huostaan.

▼B

4. Ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjan, joka talletetaan tähän pöytäkirjaan tehdyn, kaikkia sopimusvaltioita koskevan muutoksen voimaantulon jälkeen tai kyseisiä sopimusvaltioita koskevan muutoksen voimaantulon edellyttämien kaikkien toimenpiteiden jälkeen, katsotaan koskevan tätä pöytäkirjaa muutoksineen.

5. Valtio ei voi ilmaista suostumustaan tulla tämän pöytäkirjan sitomaksi, ellei se irtisano seuraavia sopimuksia siinä tapauksessa, että se on niiden sopimuspuoli:

a) matkustajien ja matkatavaroiden kuljettamisesta meritse 13 päivänä joulukuuta 1974 Ateenassa tehty Ateenan yleissopimus;

b) matkustajien ja matkatavaroiden kuljettamisesta meritse tehdyn Ateenan yleissopimuksen 19 päivänä marraskuuta 1976 Lontoossa tehty pöytäkirja; ja

c) matkustajien ja matkatavaroiden kuljettamisesta meritse tehdyn Ateenan yleissopimuksen 29 päivänä marraskuuta 1990 Lontoossa tehty vuoden 1990 pöytäkirja,

siten, että irtisanominen tulee voimaan ajankohdasta, jolloin tämä pöytäkirja tulee voimaan kyseisen valtion osalta 20 artiklan mukaisesti.

18 artikla

Valtiot, joissa on useampi kuin yksi oikeusjärjestelmä

1. Jos valtioon kuuluu kaksi tai useampia alueita, joilla sovelletaan eri oikeusjärjestelmiä tämän yleissopimuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa, se voi tämän pöytäkirjan allekirjoittaessaan, ratifioidessaan tai hyväksyessään tai siihen liittyessään antaa selityksen, jonka mukaan tätä pöytäkirjaa sovelletaan kaikkiin sen alueisiin tai vain yhteen tai useampaan niistä, ja selitystä voidaan muuttaa antamalla milloin tahansa toinen selitys.

2. Tällaiset selitykset on ilmoitettava pääsihteerille, ja niissä on nimenomaisesti mainittava alueet, joihin tätä pöytäkirjaa sovelletaan.

3. Selityksen antaneen sopimusvaltion osalta:

a) aluksen rekisterivaltiota koskevien viittausten sekä pakolliseen vakuutustodistukseen liittyvien todistuksen myöntävää tai vahvistavaa valtiota koskevien viittausten katsotaan olevan viittauksia alueeseen, jolla alus on rekisteröity ja joka myöntää tai vahvistaa todistuksen;

b) kansallisen lainsäädännön vaatimuksia, kansallista vastuunrajaa ja kansallista valuuttaa koskevien viittausten katsotaan olevan viittauksia kyseessä olevan alueen lainsäädännön vaatimuksiin, vastuunrajaan ja valuuttaan; ja

c) tuomioistuimia ja sopimusvaltioissa tunnustettavia tuomioita koskevien viittausten katsotaan olevan viittauksia kyseessä olevan alueen tuomioistuimiin ja kyseisellä alueella tunnustettaviin tuomioihin.

▼B

19 artikla

Alueelliset taloudellisen yhdentymisen järjestöt

1. Alueellinen taloudellisen yhdentymisen järjestö, joka koostuu itsenäisistä valtioista, jotka ovat siirtäneet kyseiselle järjestölle toimivaltaa tietyissä tämän pöytäkirjan soveltamisalaan kuuluvissa asioissa, voi allekirjoittaa tai hyväksyä tämän pöytäkirjan tai liittyä siihen. Alueellisella taloudellisen yhdentymisen järjestöllä, joka on tämän pöytäkirjan sopimuspuoli, on sopimusvaltion oikeudet ja velvollisuudet siltä osin kuin tällä alueellisella taloudellisen yhdentymisen järjestöllä on toimivalta tämän pöytäkirjan soveltamisalaan kuuluvissa asioissa.

2. Kun alueellinen taloudellisen yhdentymisen järjestö käyttää äänioikeuttaan asioissa, joissa sillä on toimivalta, sen äänimäärä on sama kuin sen niiden jäsenvaltioiden lukumäärä, jotka ovat tämän pöytäkirjan sopimuspuolia ja jotka ovat siirtäneet sille toimivallan kyseisessä asiassa. Alueellinen taloudellisen yhdentymisen järjestö ei voi käyttää äänioikeuttaan, jos sen jäsenvaltiot käyttävät omaa äänioikeuttaan, ja päinvastoin.

3. Kun sopimusvaltioiden lukumäärällä on merkitystä tätä pöytäkirjaa sovellettaessa, mukaan lukien mutta ei yksinomaan tämän pöytäkirjan 20 ja 23 artiklan osalta, alueellista taloudellisen yhdentymisen järjestöä ei lasketa sopimusvaltioksi sen niiden jäsenvaltioiden lisäksi, jotka ovat sopimusvaltioita.

4. Allekirjoittamisen, ratifioinnin, hyväksymisen tai liittymisen yhteydessä alueellisen taloudellisen yhdentymisen järjestö antaa pääsihteerille selityksen, jossa se ilmoittaa tämän pöytäkirjan soveltamisalaan kuuluvat asiat, joiden osalta kyseisen järjestön ne jäsenvaltiot, jotka ovat tämän pöytäkirjan allekirjoittajia tai sopimuspuolia, ovat siirtäneet sille toimivallan, sekä mahdolliset muut merkitykselliset toimivallan rajoitukset. Alueellisen taloudellisen yhdentymisen järjestön on viipymättä ilmoitettava pääsihteerille mahdollisista muutoksista tässä kohdassa tarkoitetussa selityksessä ilmoitettuun toimivallan jakoon, mukaan lukien uusi toimivallan siirto. Pääsihteeri ilmoittaa tällaisista selityksistä tämän pöytäkirjan 24 artiklan mukaisesti.

5. Sopimusvaltioilla, jotka ovat sellaisen alueellisen taloudellisen yhdentymisen järjestön jäsenvaltioita, joka on tämän pöytäkirjan sopimuspuoli, katsotaan olevan toimivalta kaikissa tämän pöytäkirjan soveltamisalaan kuuluvissa asioissa, joiden osalta 4 kohdan mukaisessa selityksessä ei ole nimenomaisesti ilmoitettu toimivallan siirrosta kyseiselle järjestölle.

20 artikla

Voimaantulo

1. Tämä pöytäkirja tulee voimaan kahdentoista kuukauden kuluttua päivästä, jona 10 valtiota on joko allekirjoittanut sen ilman ratifioimis- tai hyväksymisvaraumaa tai tallettanut ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymisasiakirjansa pääsihteerin huostaan.

▼B

2. Sellaisen valtion osalta, joka ratifioi tai hyväksyy tämän pöytäkirjan tai liittyy siihen sen jälkeen, kun 1 kohdan mukaiset edellytykset sen voimaantulolle ovat täyttyneet, pöytäkirja tulee voimaan kolmen kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona valtio on tallettanut ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjansa, mutta ei ennen kuin tämä pöytäkirja on tullut voimaan 1 kohdan mukaisesti.

21 artikla

Irtisanominen

1. Sopimusvaltio voi irtisanoa tämän pöytäkirjan milloin tahansa sen jälkeen, kun pöytäkirja on tullut voimaan kyseisen valtion osalta.

2. Irtisanominen tapahtuu tallettamalla sitä koskeva asiakirja pääsihteerin huostaan.

3. Irtisanominen tulee voimaan kahdentoista kuukauden kuluttua irtisanomisasiakirjan tallettamisesta pääsihteerin huostaan tai irtisanomisasiakirjassa määritetyn pidemmän ajan kuluttua.

4. Kun tämän pöytäkirjan sopimusvaltio irtisanoo yleissopimuksen sen 25 artiklan mukaisesti, tätä ei katsota tämän pöytäkirjan sopimusvaltioiden osalta pöytäkirjalla muutetun yleissopimuksen irtisanomiseksi.

22 artikla

Tarkistaminen ja muuttaminen

1. Järjestö voi kutsua koolle konferenssin tämän pöytäkirjan tarkistamista tai muuttamista varten.

2. Järjestön on kutsuttava koolle tämän pöytäkirjan sopimusvaltioiden konferenssi tämän pöytäkirjan tarkistamista tai muuttamista varten, jos vähintään yksi kolmasosa sopimusvaltioista sitä pyytää.

23 artikla

Vastuunrajojen muuttaminen

1. Tämän artiklan mukaista erityismenettelyä sovelletaan ainoastaan yleissopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna tällä pöytäkirjalla, 3 artiklan 1 kohdassa, 4 a artiklan 1 kohdassa, 7 artiklan 1 kohdassa ja 8 artiklassa määritettyjen vastuunrajojen muuttamiseen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 22 artiklan määräysten soveltamista.

2. Pääsihteeri antaa yleissopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna tällä pöytäkirjalla, 3 artiklan 1 kohdassa, 4 a artiklan 1 kohdassa, 7 artiklan 1 kohdassa ja 8 artiklassa määritettyjen vastuunrajojen, mukaan lukien omavastuuosuudet, muuttamista koskevan ehdotuksen tiedoksi kaikille järjestön jäsenille ja kaikille sopimusvaltioille, jos vähintään puolet tämän pöytäkirjan sopimusvaltioista, kuitenkin vähintään kuusi sopimusvaltiota, on sitä pyytänyt.

3. Kaikki yllä mainitulla tavalla esitetyt ja tiedoksi annetut muutokset saatetaan järjestön oikeudellisen komitean, jäljempänä ”oikeudellinen komitea”, käsiteltäväksi vähintään kuuden kuukauden kuluttua niiden tiedoksiantopäivästä.

▼B

4. Kaikilla tällä pöytäkirjalla muutetun yleissopimuksen sopimusvaltioilla, riippumatta siitä, ovatko ne järjestön jäseniä, on oikeus osallistua muutosten käsittelyyn ja hyväksymiseen oikeudellisessa komiteassa.

5. Muutokset hyväksytään tällä pöytäkirjalla muutetun yleissopimuksen läsnäolevien ja äänestävien sopimusvaltioiden kahden kolmasosan äänten enemmistöllä oikeudellisessa komiteassa, jonka kokoonpanoa on laajennettu 4 kohdan mukaisesti, edellyttäen kuitenkin, että vähintään puolet tällä pöytäkirjalla muutetun yleissopimuksen sopimusvaltioista on läsnä äänestyksen aikana.

6. Käsitellessään vastuunrajojen muutosehdotusta oikeudellinen komitea ottaa huomioon kokemukset vahinkotapahtumista ja erityisesti niistä aiheutuneiden vahinkojen laajuudesta, valuuttojen arvon muutokset sekä vaikutukset, joita esitetyllä muutoksella olisi vakuutusmaksuun.

7. a) Tämän artiklan mukaisia vastuunrajojen muutoksia ei voida käsitellä ennen kuin viisi vuotta on kulunut siitä päivästä, jona tämä pöytäkirja avattiin allekirjoittamista varten, eikä ennen kuin viisi vuotta on kulunut aiemman tämän artiklan mukaisesti tehdyn muutoksen voimaantulopäivästä.

b) Vastuunrajaa ei saa korottaa siten, että se ylittäisi tällä pöytäkirjalla muutetussa yleissopimuksessa määrätyn rajan korotettuna 6 prosentilla vuosittain ja sisältäen edeltävän vuoden prosentuaalisen korotuksen siitä päivästä lukien, jona tämä pöytäkirja avattiin allekirjoittamista varten.

c) Vastuunrajaa ei saa korottaa siten, että se ylittäisi tällä pöytäkirjalla muutetussa yleissopimuksessa määrätyn rajan kerrottuna kolmella.

8. Järjestö ilmoittaa kaikille sopimusvaltioille 5 kohdan mukaisesti hyväksytyistä muutoksista. Muutos katsotaan hyväksytyksi kahdeksantoista kuukauden kuluttua ilmoituksen päivämäärästä, jollei tämän ajanjakson kuluessa vähintään yksi neljäsosa valtioista, jotka olivat sopimusvaltioita muutoksen hyväksymisen aikaan, ole toimittanut pääsihteerille tiedonantoa, jonka mukaan ne eivät hyväksy muutosta, jolloin muutos hylätään eikä sillä ole vaikutusta.

9. Muutos, joka katsotaan hyväksytyksi 8 kohdan mukaisesti, tulee voimaan kahdeksantoista kuukauden kuluttua sen hyväksymisestä.

10. Muutos sitoo kaikkia sopimusvaltioita, elleivät ne irtisano tätä pöytäkirjaa 21 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti viimeistään kuusi kuukautta ennen muutoksen voimaantuloa. Irtisanominen tulee voimaan samanaikaisesti kuin kyseinen muutos.

11. Kun muutos on hyväksytty, mutta sen hyväksymisen edellytyksenä oleva kahdeksantoista kuukauden ajanjakso ei ole vielä päättynyt, muutos sitoo sanotun ajanjakson aikana sopimusvaltioksi tulevaa valtiota, jos se tulee voimaan. Tämän ajanjakson jälkeen sopimusvaltioksi tullutta valtiota sitovat 8 kohdan mukaisesti hyväksytyt muutokset. Muutos sitoo valtiota tässä kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, kun muutos tulee voimaan tai kun tämä pöytäkirja tulee voimaan kyseisen valtion osalta, mikäli pöytäkirjan voimaantuloajankohta on myöhempi.

▼B

24 artikla

Tallettaja

1. Tämä pöytäkirja ja 23 artiklan mukaisesti hyväksytyt muutokset talletetaan pääsihteerin huostaan.

2. Pääsihteeri

a) ilmoittaa kaikille tämän pöytäkirjan allekirjoittaneille tai siihen liittyneille valtioille

i) jokaisesta uudesta allekirjoittamisesta tai ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjan tallettamisesta päivämäärineen;

ii) jokaisesta tällä pöytäkirjalla muutetun yleissopimuksen 9 artiklan 2 ja 3 kohdan, 18 artiklan 1 kohdan ja 19 artiklan 4 kohdan mukaisesta uudesta selityksestä ja tiedonannosta;

iii) tämän pöytäkirjan voimaantulopäivästä;

iv) vastuunrajoja koskevista muutosehdotuksista, jotka on tehty tämän pöytäkirjan 23 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

v) muutoksista, jotka on hyväksytty tämän pöytäkirjan 23 artiklan 5 kohdan mukaisesti;

vi) muutoksista, jotka katsotaan hyväksytyiksi tämän pöytäkirjan 23 artiklan 8 kohdan mukaisesti, sekä mainitun artiklan 9 ja 10 kohdan mukaisista muutosten voimaantulopäivistä;

vii) jokaisesta tämän pöytäkirjan irtisanomiskirjan tallettamisesta päivämäärineen sekä päivämäärästä, jona irtisanominen tulee voimaan;

viii) kaikista muista tämän pöytäkirjan mihin tahansa artiklaan perustuvista tiedonannoista;

b) toimittaa tämän pöytäkirjan oikeaksi todistetut jäljennökset kaikille valtioille, jotka ovat allekirjoittaneet tämän pöytäkirjan tai liittyneet siihen.

3. Tämän pöytäkirjan tultua voimaan pääsihteeri toimittaa sen tekstin Yhdistyneiden Kansakuntien sihteeristöön rekisteröintiä ja julkaisemista varten Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan 102 artiklan mukaisesti.

25 artikla

Kielet

Tämä pöytäkirja on tehty yhtenä arabian-, englannin-, espanjan-, kiinan-, ranskan- ja venäjänkielisenä alkuperäiskappaleena, jonka jokainen teksti on yhtä todistusvoimainen.

▼B

ATEENAN PÖYTÄKIRJAN LIITE

TODISTUS VAKUUTUKSESTA TAI MUUSTA RAHAVAKUUDESTA, JOKA KOSKEE KORVAUSVASTUUTA MATKUSTAJAN KUOLEMANTAPAUKSEN TAI HENKILÖVAHINGON VARALTA

Annettu matkustajien ja matkatavaroiden kuljettamisesta meritse vuonna 2002 tehdyn Ateenan yleissopimuksen 4 a artiklan määräysten mukaisesti.

Aluksen nimi	Numero- tai kirjaintunnus	Aluksen IMO-tunnistenumero	Rekisteröintisatama	Rahdinkuljettajan, joka tosiasiallisesti suorittaa kuljetuksen, nimi ja päätoimipaikan täydellinen osoite

Täten todistetaan, että edellä mainitun aluksen osalta on voimassa matkustajien ja matkatavaroiden kuljettamista meritse koskevan vuoden 2002 Ateenan yleissopimuksen 4 a artiklan vaatimukset täyttävä vakuutus tai muu rahavakuus.

Vakuuden tyyppi .....

Vakuuden kesto .....

Vakuutuksenantajan (-antajien) ja/tai takaajan (takaajien) nimi ja osoite

Nimi .....

Osoite .....

Tämän todistuksen voimassaolo päättyy .....

Todistuksen myöntänyt tai vahvistanut .....
(valtion täydellinen nimi)

TAI

Seuraavaa tekstiä käytetään, kun valtio soveltaa 4 a artiklan 3 kohtaa:

Tämän todistuksen myöntää ..... :n (valtion täydellinen nimi) hallituksen

antamin valtuuksin ..... (laitoksen tai elimen nimi)

....
(paikka) (päiväys)

.....
(Todistuksen myöntävän tai vahvistavan virkamiehen allekirjoitus ja virka-asema)

Selityksiä:

1. Valtion nimeen voidaan halutessa liittää maininta sen maan toimivaltaisesta viranomaisesta, jossa todistus on myönnetty.

2. Jos vakuuden kokonaismäärä on peräisin useammasta kuin yhdestä lähteestä, kunkin osuus on mainittava erikseen.

3. Jos vakuus annetaan useammassa kuin yhdessä muodossa, nämä on eriteltävä.

4. Kohdassa ”vakuuden kestoaika” on mainittava myös vakuuden voimassaolon alkamispäivä.

5. Vakuutuksenantajan (-antajien) ja/tai takaajan (takaajien) osoitteen kohdalla on mainittava vakuutuksenantajan (-antajien) ja/tai takaajan (takaajien) päätoimipaikka. Myös toimipaikka, jossa vakuutus tai muu vakuus annetaan, on tarvittaessa mainittava.